

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۸ اپریل ۲۰۲۲

اعداد و ارقام نه متبرک اند نه منحوس!

چهارشنبه- ۰۷ ثور ۱۴۰۱ - کابل: اعداد و ارقام از صفر شروع تا لایتناهی در ذات خود به جز کمکی در جهت تنظیم امور زندگانی اجتماعی، نه از تقدسی برخوردار اند و نه هم از نحوستی. فقط زمانی که این اعداد با بخشهایی از زندگانی اجتماعی انسان از تعیین وقت و زمان گرفته تا نرخ اموال و اشیاء قابل خرید و یا شماره لاتری و یا مقدار جریمه، انطباق می یابد، در آنجا بیچاره عدد و یا رقم که هیچ نقشی در خوب و یا بد مسأله ندارد قدسیت و احترام می یابد و یا نحوست و انزجار.

این امر چنان نسبی است که هر عددی می تواند نه تنها از یک فرد به فرد دیگر، بلکه نزد خود یک فرد از یک زمان تا زمان دیگر و یا هم حالات متفاوت، متغیر باشد. مثلاً برای کسی که به تاریخ اول جوزا نخستین طفلش به دنیا آمده و یا تاریخ ازدواجش است و یا روز نخست اشتغالش به وظیفه است و یا هم لاتری اش در همان روز برآمده، نه تنها اول جوزا برایش معنای خوشبختی و سعادت را بازتاب می دهد، بلکه حتا عدد "یک" به نسبت اول جوزا، به مثابه "روز چانس" اهمیت می یابد، عکس چنان فردی، وقتی کسی در روز اول جوزا، پسرش را از دست داده باشد، از همسرش جدا شده باشد و یا به کدام مصیبت دیگری دچار شده باشد، نزد چنان فردی اول جوزا و به تاسی از آن عدد "یک" روز منحوس و علامت بدچانسی به شمار می رود. در حالی که اگر به واقعیت قضیه نگریسته شود، نه در مورد اول و نه هم در مورد دوم، عدد یک و حتا ماه جوزا در ذات خود هیچ نقشی نداشته اند، بلکه این ما هستیم که جهت تعیین زمان، آن اعداد و آن ایام را نام گذاشته ایم در حالی که زمان در نفس خودش نه آغازی دارد و نه انجالی و همچنان سعدی و نه نحسی.

هرگاه از چنین منظری به اعداد ۶، ۷ و ۸ نظر اندازیم، دیده می شود که آنها هم به مانند سایر اعداد از صفر تا لایتناهی هیچ مفهوم خاصی را نمی رسانند، مگر وقتی این اعداد را در تاریخ افغانستان معاصر آنهم در طی ۵ دهه اخیر ارتباط دهیم دیده می شود، که هم شش، هم هفت و هم ۸ مصادف با روز هائی بوده اند، که از تمام آنها خون، کشتار، قتل عام، ویرانی و بدبختی مردم ما تداعی صورت می گیرد، از جمله کودتای خونبار ۷ ثور و تسجیل حاکمیت پاکستان بر افغانستان در ۸ ثور.

همان طوری که قبلاً نیز تذکار داده ام وقتی کودتای خونبار ۷ ثور صورت گرفت، من تازه به مکتب شامل شده، صنف اول بودم. اگر بگویم هیچ چیزی در مورد نمی دانستم دروغ نگفته ام. مگر وقتی از مکتب به خانه رسیدم، نخستین

کسانی که از آمدن استقبال نمودند مادر و مادرکلانم بودند، که ضمن خوشحالی از رسیدنم به خانه، گوشزد نمودند که بیرون نروم. وقتی ساعتی بعد پدرم از وظیفه اش برگشت، تا جایی که به خاطر می آورم تنها جمله ای که باربار از دهان بزرگسالان من جمله پدرکلان و مادرکلانم و پدر و مادرم زیاد تکرار می شد این بود: "خدا عاقبت را به خیر کند".

از آن روز ۱۴ سال گذشت، من پسرک ۶ - ۷ ساله آنروز جوانی شدم ۲۰ - ۲۱ ساله، که در طی آن ۱۴ سال این که در اثر ۶ جدی بر فامیل ما چه گذشت و چگونه داس مرگ آن نونهالان و تناور درختان خانواده ما را قطع کرد می گذارم برای وقت دیگر، اما در کل چه می خواستم و چه نمی خواستم بایست درس می خواندم به مکتب می رفتم، به پوهنتون می رفتم تا از دادن باج خون برای نوکران روس فرار می نمودم. یعنی آنچه بزرگان ۱۴ سال قیل می گفتند "خدا عاقبت را به خیر کند" معنایش را در جریان ۱۴ سال عملکرد باند های خلق و پرچم و بادارشان شوروی اشغالگر، فهمیدم.

اما وقتی بعد از ۱۴ سال، در ۸ ثور، حاکمیت جهادی ها با ختم دوران حاکمیت مزدوران شوروی اعلام گردید، باز هم بزرگان خانواده همه دو جمله را تکرار می نمودند: "از بد بدترش توبه، خدا عاقبت را به خیر کند"

از آن زمان تا اکنون که تقریباً ۳۰ سال ازگار از آن می گذرد، هرگاه کسی از من بپرسد که ارزیابی خودم را بعد از اینهمه سال تحصیل در مورد تحولات ۵ دهه اخیر افغانستان معاصر بیان دارم، باور کنید هیچ جمله ای را بهتر از "از بد بدترش توبه" نمی یابم. "خدا عاقبت را به خیر کند" را عمداً تذکر نمی دهم زیرا اگر خدائی هم باشد حساب افغانستان نزدش چنان جر شده است، که خودش در تمیز خیر و شر آن گیر کرده است.

هموطنان گرامی!

همان طوریکه عنوان داده ام اعداد و ارقام نه متبرک اند و نه منحوس، این ما هستیم که با اعمال خود به آنها قدسیت و یا نحوست می بخشیم، پس بیایید دست و آستین برزده، جهنمی را که در آن به سر می بریم با خاموش ساختن آتش های سوزان و ریشه های ویرانگر آن به چنان بهشتی مبدل سازیم تا هر روز برای ما سعادت و خوشبختی را تداعی نماید.

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!